Å½ONGLOVÃ•NÃ• S OHNÄšM

PondÄ›lÃ-, 09 listopad 2009

MÄ›li jsme v sobotu veÄ•er v naší yukonské knihovnÄ›, v Dawson City, malou oslavu u pÅ™íleÅ¾itosti vydání druhé kní mé manÅ¾elky Joanne. KníÅ¾ka se jmenuje "Juggling Fire" (Å½onglování s ohnÄ›m). Všechno to, co poté do kníÅ¾ky napsala, Joan napadlo, kdyÅ¾ pozorovala naši mladší holku Mary, jak v noci Å¾ongluje s hoÅ™ícími pochodnÄ A tak za tÅ™i roky práce, následných oprav a diskusí s nakladatelem (Orca Book Publishers), je kníÅ¾ka na svÄ›tÄ›.

Atmosféra setkání byla velmi pÅ™íjemná, nechybÄ›l ani reportér a fotograf z místních novin „Klondike Sun". Joanne pÅ™eÄ•etla na ukázku nÄ›kolik stránek a poté hodnÄ› dlouho odpovídala na dotazy. ZávÄ›rem se konalo obÄ•erstvení a jak jinak - všechno skonÄ•il neformální pokec. KníÅ¾ka je vlastnÄ› urÄ•ena pro mládeÅ¾ od 12 - 18 let, ale je psaná tak, Å se bude líbit i dospÄ›lým. Je to pÅ™íbÄ›h šestnáctileté dívky Ráchel, která proÅ¾ije Ä•ást svého dÄ›tství se svými r starší sestrou Becky v odlehlé oblasti hor severního Yukonu. Å½ivot v pÅ™irodÄ› ale skonÄ•í, kdyÅ¾ zaÄ•nou u jejího o depresivní stavy a rodina se následnÄ› odstÄ›huje do mÄ›sta. Otec se pozdÄ›ji vydá sám zpÄ›t do hor, kde pak beze stopy zmizí. KdyÅ¾ Ráchel po letech dokonÄ•í stÅ™ední školu, vydá se i pÅ™es odpor matky do hor sama. Tuší, otce nenajde, ale doufá, Å¾e moÅ¾ná najde odpovÄ›Ä• na otázku, proÄ• se nevrátil. A Å¾e najde i sama sebe, kdyÅ¾ pÅ™ek trauma, které v ní jeho zmizení vyvolalo. Cestou zahání úzkost vzpomínkami na pohádky, mÄ›ní si i jejich dÄ›j a vzpomíná na své dÄ›tství. PÅ™i nÄ›kolikadenní cestÄ› pÅ™es lesy, tundru a horské prÅ¯smyky ji z povzdálí sleduje velký medvÄ›d, s poc pruhem na zádech. PÅ™íbÄ›h graduje, kdyÅ¾ medvÄ›d tÄ›Å¾ce zraní jejího psa Brookse a chová se Ä•ím dál agresivnÄ›ji. kterou jsem se pokusil pro vás pÅ™eloÅ¾it, je ze chvíle, kdy uÅ¾ je Ráchel v cíli své cesty: nedaleko srubu, kde našla pušku svého otce. A kdy se znovu stÅ™etne s oním „starým známým" grizzlym. Jak to mÅ¯Å¾e být ten medvÄ›d, ten který zranil Brookse a kterého jsem vidÄ›la znovu a znovu? Ale ano, je to on. Nikdy jsem neslyšela o medvÄ›dovi se Å¾lutým pruhem na zádech... "Zjisti, proÄ• medvÄ›d útoÄ•í," radila mi kdysi Becky. "A to ti dá odpovÄ›Ä• na otázku, jak se chovat. Je to defenzivní nebo ofenzivní útok?" Cosi rychle Å™íkám, slova ze mne letí jako vítr z vrcholku hor. Propadám panice. MedvÄ›dovy oÄ•i, jeho horký dech, sníh, který kÅ™upe pod jeho tlapami. BlíÅ¾í se k nám pomalu, jeho hlava kývá ze strany na stranu. Moje oÄ•i bloudí od jeho tlamy k jeho drápÅ¯m a zase zpÄ›t. Tohle je Ä•as utíkat, kdybych jen mohla. Ale cítím se jako ve zlém snu, nohy mÄ› neposlouchají. "StÅ¯j medvÄ›de!" Å˜íkám to nahlas a zÅ™eteln Ä›. Brooks vrÄ•í. "StÅ¯j!" porouÄ•ím. MedvÄ›d se ale pomalu blíÅ¾í, s pÅ™edními tlapami mírnÄ› prohnutými smÄ›rem ven. NamíÅ Zhluboka se nadechuji, aby se mi netÅ™ásly ruce. MÅ¯Å¾u se ho pokusit zastrašit výstÅ™elem. Ale jen jednou, pak uÅ musí být naostro...VýstÅ™el se hlasitÄ› rozléhá v chladném podzimním vzduchu. Ale medvÄ›d neutíká. "Táhni", zakÅ™iÄ•ím. H se mi zda být silný jako výstÅ™el. "Mami," pÅ™eju si úpÄ›nlivÄ›, "prosím, ukaÅ¾ se, teÄ• hned, buÄ• tady se mnou..." MedvÄ›d Ä•erné pysky. Stojí na zadních nohou a Ä•enichá. (Za takovou neobvyklou koÅ¾ešinu by byla spousta penÄ›z. Nikdo mi nemÅ¯Å¾e vyÄ•ítat, kdyÅ¾ ho zastÅ™elím. To si zdÅ¯vodním - medvÄ›d nás pronásledoval. Poranil mého psa. Nespala jsem nÄ›mu...) Najednou je všechno úplnÄ› jasné. Les kolem mÄ› je úplnÄ› tichý. StÅ™ílím. StÅ™ílím ale do zemÄ›, pÅ™ medvÄ›dovy masivní tlapy. Do vzduchu vyletí obláÄ•ek snÄ›hu. Já opírám pušku o kmen stromu a vytahuji z kapsy bundy spray na medvÄ›dy. Vytrhuji pojistku a tentokrát jdu proti medvÄ›dovi já. Ne, uÅ¾ neustoupím. S ustupováním jsem skonÄ•ila. "ZÅ¯staÅˆ, Brooksi!" MedvÄ›d stále stojí na zadních a pozoruje mne. "Dost medvÄ›de," Å™íkám mu silným hlase jdu o další krok vpÅ™ed. Nikdy jsem necítila takovou sílu, takový mír v duši. ProÄ• jsem se vlastnÄ› bála? Ko nás má lepší obranu? To není medvÄ›d, kdo má pušku a pepÅ™ový spray. On má jen zuby, drápy a obrovskou touhu se ještÄ› pÅ™ed zimním spánkem naÅ¾rat. Ale já mám také obrovskou touhu - chci Å¾ít svÅ¯j Å¾ivo Jdu pomalu vpÅ™ed, Ä•ervený spray v nataÅ¾ené ruce. A mám také zranÄ›ného Brookse. Tentokrát ho ale ochráním. Tisknu ventil a capsicum stÅ™íká do medvÄ›dích oÄ•i a nosních dírek. Zachroptí a trhne hlavou, padaje na zem. TémÄ›Å™ bez dechu opatrnÄ› ustupuji.. V téhle chvíli opravdu Å¾iji. MoÅ¾ná nebudu Å¾ít zítra, ale uÅ¾ mi na tom nezáleÅ¾í... Je krásný podzimní Ä•erstvý sníh se tÅ™pytí na slunci. MedvÄ›d si zuÅ™ivÄ› protírá oÄ•i pÅ™edními tlapami. Jeho drápy jako noÅ¾e byly pÅ™ trhat mou kÅ¯Å¾i. Další dávka spraye a medvÄ›d s psím kÅˆuÄ•ením se obrací na útÄ›k. SkáÄ•u zpÄ›t ke své pu&scaro rychle nabíjím a ještÄ› jednou stÅ™ílím. PÅ™ímo za medvÄ›da, jehoÅ¾ Å¾lutý pruh na zádech mi naposledy zazáÅ™il slunce. "ZatracenÄ›, je to tvoje vina, jestli tÄ› to bolí, medvÄ›de. MÄ›l jsi nás nechat na pokoji!". No, medvÄ›d bude v poÅ™ádku A my taky. Brooks se ke mÄ› celou cestu zpátky ke srubu nervóznÄ› tiskl. A já se najednou nemÅ¯Å¾u pÅ™estat nahlas smát... Mikin